

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

LESY.

Teréza Dubrovská.

Ty tiché lesy váda mám a jejich stinný taj — když písní zvoni jejich chrám a v listí raší máj.

Když slunce svítí v haluzích a ticho zpívá kos — a šerý stín se cestou mlh, jak ve snách šel by kdos.

Když les se hálí do stínů a vůně dýchá mech — a v šeru střípků modřínů se chvěje toulavý vzdech.

Když noc se snáší v snění kraj a září hvězdný tpyt a v každém květu skví se báj — a svatý kolem klid.

Čtení čtenářů a čtenářky "Ženských Hlídky". Jest mým potěšením Vám představit našu vzácnou příspěvatelku z Prahy, jejíž dopisy tak rádi čteme, abyste blíže poznali onu energickou mladou dívku, která zaujímá v Praze v úradě důležitá postavení. Nežádala jsem čtenou slečnu ani o dovolení podobnou její v listech našich přítelů, protož prosím za prominutí své smělosti, neboť vím, že se zavděcím všem čtenářům a čtenářkám našich listů. Stvořila tato byla zhotovena pro májové číslo "Česko - Amerického Venkova", měsíčníku, vydávaného spol. Pok. Západu, a redigovaného naším známým a zkušeným žurnalistou česko-americkým, všeobecně známým p. L. W. Dongresem. List tento zahájil májovým číslem třetí ročník. V čísle tom též podáváme podobnosti našich amerických dlouholetých příspěvatelk, Tětičky Vítamvátové, pí. A. Kulikové a pí. F. Otoupalíkové, které přiležitostně též v Pokroku představíme našim čtenářům.

Čtené slečně z Prahy srdečně děkuji za podobnou mně zaslano. Též platí díky mně pí. M. Nečasné v Brně, jakož i mým americkým spolupracovnícům patří můj srdečný dík. V úctě Pořadatelka.

Šířka pro ženskou Útulnu v Brně na Moravě.

Pí. Karolina Havlíček, Bluff City, Kans. \$.50
Pan Vác. Šimek, Stuart, Neb. \$.50
Pan Vác. Bureš, Omaha. 1.00
Celkem \$ 2.00
Již dříve oznámeno 9.00

Úhrnem \$ 11.00
Odesláno již na útulnu, jak stvrzenka sleč. Stejskalové níže uvedená dokazuje. \$ 6.00
Zbývá za pořadatelkou obnos. \$ 5.00

O další příspěvky snažně žádáme pro tento humanitní účel, neboť kdo přispěje jen dosti nepatrnou částkou k ulevěním trpícím sirotkům, vykonal velké dobro.

Potvrzují s díky vroucně přijev 30 korun, třiceti korun, které odevdala et. redakce Pokroku Západu v Omaze od et. členek listu toho prostřednictvím paní Nečasné v Brně na vřehovu sirotků v Útulně ženské v Brně dne 3. dubna 1912.
Moravská ústřední útulna ženská v Brně.

Marie Stejskalová, ředitelka útulny.

M. N. z Brna na Moravě. — Čtenářky "Ž. H." bude snad zajímavá, že my ženy na Moravě a v Čechách začínáme se do opravdy domáhat rovného hlasovacího práva s muži, k čemuž dala popud sama vláda. Když český poslanec Koerner ve volební komisi navrhl všeobecné rovné volební právo aktivní i pasivní pro muže i ženy, tu prohlásl místopředseda rada, zastupce do vlády, že vláda ponechává dosavadní volební právo ženám jen v kurii velkostatekářské a mše, ale se všeobecné kurie mají býti ženy vyloučeny; pasivní pak právo (voleno býti za poslance) vláda ženám úplně odírá. Zákon však r. 1861 toto právo českým

ženám dával. Jest to nejstarší zákon, kterým se ženám právo volební dává. Vláda omlouvá své odmítavé stanovisko tím, že ženy nejsou stíženy vojenskou povinností. Těto stížení vlády vyvolal v ženách zlozřelý výrok. Vydan hned ostrý protestní projev k poslanecům a české veřejnosti. V Brně byla konána manifestace pro volební právo žen za velkého účastenství. Rečnice i řečníci ostře kritizovali počinání vlády a britká resoluce byla pak poslána místodržitelovi i na minister-ské předsednictvo, aby i na rozhodujících místech věděli, že česká žena se již také dovede ozvat, odnímají-li se jí i ta práva, kterých má a upírají-li se jí ta, kterých touží mít rovně s mužem.

V Praze konána byla schůze žen 20. dubna, kdež hlavní řečnice byla spisovatelka česká Bož. Víková-Kunětická, jež vyzývá jest českými ženami, aby vystoupila jako kandidátka poslanců na Mladoboleslavsku. Bož. Víková je nadšená bojovnice za práva žen a ve svých spisech velice odvážně řeší otázku ženskou. Lze tudíž očekávat, že v Čechách ženy všemožně se přičiní, aby své právo, které dosud mají, uhájily, dřív než by návrh vlády podaný na omezení jejich práva byl potvrzen. Zvítězili navržena kandidátka, bude to velká výzvěst pro ženy české vůbec a pro celý národ zvláště. Víková je vroucí vlastenka a pracovala by za zajistí úsilovně o povznese národa.

Dnes je 1. máj, svátek dělníků. Nikde se nepracuje, průvod dělnický s houbou prochází městem a hudba vojenská koncertuje v městských sadech. Den je síce pošumný, ale příroda vábí ven. Ovoce stromy obaleny jsou květem, podobající se velikým kytičkám. Celá příroda, jarním rouchem oděná, libou vůni prosycuje vzduch. Na polích ukazuje se pěkné podzimní i jarní oosení a sibi-kuje bohatou úrodou. Také řepa se již ukazuje a zeměky se pilně ještě sázají. Schází k tomu trochu deště, neboť již dlouho nepršelo, a že zdá se, že do večera se něco zhora spustí a pak to možná potrvá přes celý měsíc. Však hospodáři si májový deště libují, říkávajíce: V máji nemá pastýřovi oahnouti hůl.

Jestli nesmím zapomenouti sdělit et. členkám "Ž. H.", jakou radost jevíla si ředitelka Stejskalová, když jsem jí odevzdávala Váš dar pro sirotky v Útulně, které mi paní pořadatelka M. Burešová pro ně zaslala. Děkovala srdečně. Vzala na sebe těžkou úlohu, kterou však přes svůj pokročilý věk (slavila letos své Abrahamoviny) stále vytrvale koná a Bůh dává jí dosud sílu i moudrost.

Gustie Kučerová, Coyle, S. D. — Čtená pořadatelko! Prosim o uveřejnění těchto mých několika řádek. Nejprve musím vysloviti díky pí. F. Otoupalíkové za prání, které mi pomohlo. Srdečně Vám děkuji, milá sestro, a odpo-ručuji všem ženám, které pomoci potřebují, aby se na pí. Otoupalíkovou obrátily. Zároveň srdečně děkuji pí. M. Burešové za milou vzpomínku vánoční. A nyní abych vám též něco pověděla o zdejší krajině. Jak letošní jaro okazuje, možno soudit, že budeme mít dosti vláhy. Jen kdyby ale nebylo při každé letošní bouři toho velkého větru — těch já se bojím. Drobné obilí jest v dobrém stavu a v zahrádkách se mi už některé druhy zeleniny hezky zelenají. Jen jestli ještě nepřijde pan mráz a nespálí, co jest zelené. Dnes, 6. května, co tyto řádky píši, fouká vítr jiho-západní a to velmi studený, tak jako by měl ještě přijít sněh, Kufátek dubnových mám 130 a jest s nimi dost práce v tomto studeném počasí. Podruhé budu psati více. Končím se srdečným pozdravem všem čtenářkám.

Arna S. z Prahy. — Dnes jsem v tak veselé náladě že bych chtěla dělat celý svět. Kde jakou píseň a známou arii všechno jsem již zpěvala a v bujně mé hlavě honí se různý možný a nemožný

nápěv té či oné písně, kterou jsem náhodou někde zaslechla. Ano, tak je mi dnes a již zítra snad — Ač vzpírám se a chci veselou být, přece časem ten starý smutek zas na duši mou ujedne a srdce moje svislá. V jediném výkřiku chtěla bych pak vylézt tu všeku bolest, která mne drtí, duši a tlačí. V jediném výkřiku chtěla bych vyzpívat celé své nitro, v kterém je tolik nezaviněného bolu. Do jediného výkřiku chtěla bych vylázt svou touhu, aprehlé štěstí, svůj život. — A stává se často, že den, hodina, jsou mně k nepřečekaní dlouhé, když nevíme, že za nimi bude život, a že půjde zase dál. Podivno, že někdy srdce v těle plešá a jindy zas duše rozervána. — "Vyhoďte to nejen veselou myslí, ale i štěstím; pěstujte obě."

Zádný výrok na světě nezní mi tak dute, jako ten, bych pěstovala štěstí. Co znamená štěstí? — Štěstí není bimbors, která by se zasadila do země a hnojila. Štěstí je něco vznešného, co na nás, kteří jsme hluboko dole, svítí s nebes. Je to nebeská rosa, kterou duše za vzácného letního jitra cítí na sebe kanouti z nádherných květů a zlatých plodů ráje. Štěstí, jak málo je ho v žití! A přece věřím, že jsou lidské bytosti, tak zrozené, tak vychované, tak vedené od mékčí koležky až ke klidnému pozdnímu hrobu, že životní jejich dráhy netrpejíce nesnesitelné utrpení a jejich cesty nezatemňuje žádná černá bouře. Ti šťastní jsou! A já —? Závídím někdy i té molekuli prachu, jež na slunci oživuje. Ale pryč se smutnými myšlenkami, chci být dnes veselou až do pozdního šera — až spánek oči mé zklidí. — Bože, jak ráda zpívám, nedovedu říci. Zpěv je mi nejsladší útechou, a přála bych si, zdokonalit se v něm. Bojím se té chvíle, až jednou hlasu pozbudu, pak bude tepře pusto v mé duši. Zná snad některá ze čtených čtenářek Hádkovu píseň "Prosba pěvoce" s nápěvem K. Bendla?

Františka Otoupalíková, David City, Nebr. — Čtená redakce a milé sestry! Snad si nemyslíte, že jsem na vás zapomněla? Nikoliv, ale ta práce a pak jsem na návštěvě, ale až toto budete čísti, budu již opět doma. Jsem v St. Paul u svých deěr a zetů. Dnes jest 2. máje a hezky teplo a krásně a mílo. Stromy jsou obšpány krásným jak mléko bílým květem, tak je jest rozkošno kolem sebe se rozhlédnout. Máj mám připomíná nový život a budí radost ze života, neb vše se na nás mile usmívá. Jak by tedy mohl býti člověk rozumný a dobrý nepřítelny a nevěřím, abych všem těm krásám! Vždyť i ta nemá tvář veselý poskakuje a má radost, že se může pohybovat ve volné přírodě. Dítě začíná si již hrati venku a veselý jich křik vsude se ozývá a nemocní a neduživí, již se celou znuu těšili na příchod jara a na měsí máj, vybírají se na teplém slunkem a kolí je se naději na své uzdravení. Teď máme ty krásné dny vonné — máj jest měsí krásný, uzdravující, máj lákavý i laskavý, v němž vše kvete a šíří vůni kolem. Mladí mají radost a my vzpomínáme na naše krásné mládí, na naši upřehlou mládost a též i na zařité radosti tam ve staré vlasti před l. májem. Co to bylo hudby na všech stranách až přes půlnoce, co májček stavení neb za okna dávání! Celý máj plynou ony slastné vzpomínky mou hlavou a smutně se s nimi loučím, když končí máj. Případá mi to, jakoby všechna krásná odehánala s ním do minulosti... Také po celé dny májové ráda dím venku a nemohu se do syta na tu krásu přírody vynadít a líbě vůně se uadýchat. Proč vy, již jste nemocní, užívajte hojně vonného vzduchu májového, můžete si vaše chvě, nemocné plíce jistě vyléčit, neb jarní léčení jest pro plíce nejlepší. Krásná příroda sama stavi vám léčivé tyhylinky zrovna před očí. Než, behužel, kolik je jich, aby krásné ho toho času k léčení svému použili! Vzte, že přírodní léčení nikdy vám neublíží, nezakáz vám žaludek, ale napraví lépe se vám bude dýchat a můžete si vyléčit choré plíce, zádech, zárodek souchotin, katary, boláky, lišče

Máj Bože, všemky nároky zle se své duše skládám jen aby zpěv mi zůstal máj, jen o to Tebe žádám. Kdybych mně veit chtěla zpěvu dar, já nechci dále žiti a za zpěv chci mi štěstí dát, já nechci šťastným býti. Máj Bože, atd.

Vzpomínám si na dobu zpěvných zkoušek v lednu. Připravovali jsme se tehdy na večerke k oslavě 40leté služební činnosti jedné ze sl. kolegů. Čtyry z nás převyly jednoaktovou operetu A. Dorna "Kávová společnost". — Má byla přidělena úloha nezvedené žabky z pensionátu a pak hned na počátku programu dvě solové písně "U mlýna" od Bartoše a "Pojď, ó pojď" od Frimla. Kritika nebyla tak přísná; byli přítomní kromě pp. ředitel, místodržitel, vrchních kontrolorů, kontrolorů a oficiálů sami kolegové a kolegyně od nás z ústředny i pražských filiálk. První měl veřejně vystoupení v Praze došlo mi chuti a kuráž, druhým rokem se tomu více věnovali. Na venkově zpívávala jsem často na malých večírách, ano i v české společnosti v hudební akademii v Těšíně, ale v Praze neměla jsem dostal odvahy před veřejnost předstoupit, až letos. Program na zmíněném večírku, pořádaném v "Palace" hotelu, byl pěkný a

zábava nenucená — domácí. Oslavenkyne byla překvapena a sláze radostí a nanejevš dojata, ne-nalezla ani dosti slov díků. Je to zajisté vzácná výjimka, aby žena dovršila tak dlouhé služební doby při slé a úplném zdraví. Dáma ta podniká s námi z jara i na podzim delší výlety do okolí, v létě denně navštívuje plovárnu a čas své dovolené tráví každým rokem na cestách. V loni přijela z Itálie, v něz Neapol, Řím, Padovu, Veronu, Venezii i jiné města navštívila, letos jede do Tyrol. Toť tedy život "staré panny" — není tedy vždy nehorší. — Čtené dopisovatelce z Rábi zaslám svůj pozdrav. Za svého působení v Suscei na Šumavě zajela jsem si jednou na podzim do Žichovic a odtud daly jsme se s přítelkou pěšky k Rábi, májce v dálece trosky hradu, který nám mané cestu určoval. Konečně jsme došly kostelníka. Ohlížime se, hledáme hrad, ale kde nic tu nic. Ještě že jsme se nikoho neptaly — vždyť jsme stály zrovna pod ním. Nu ovšem pro široké naše klobouky jsme jej ve výšce neviděly. — Pan Dejmil zlá se být uvědomělým národovcem. Zůstaňte jím, to může jen et. Zbytečně se hněvate, že lid u vás je nechápavý, že o nic se nezajímá a pro nic že nedovede se nadchnout. Všude koukol mezi píseň, dost byste ho našli i mezi námi v Čechách. Za to potěšilo by Vás snad, že naše Praha se čím dále tím více počestuje. — Děti židovské také jsou většinou vychovávány česky. Němeč bez o-stychu baví se mezi sebou naši řečí. Ovšem je tu také dost rene-gátů a ti svým chováním pouka-zaří na malé vzdělání. Nechápu vůbec, proč lid rozdílné národnosti se mezi sebou nesnáší. — "Ty máš svou řeč a své přesvědčení, proto však nemusíš se jiného od-řikat nebo své názory do druhého moč mermo vtluocat." Dle toho oni se neřídí a vedou jen svou. Srdečný pozdrav na čtené dopisovatelce. Zas na hrzkou shledanou! Zavitá některá z vás v výpravu sokolů do Čech?

Kateřina Jonášová, Havelock, Nebr. — Milá pořadatelko! Při- cházím zase po dlouhé době s několika řádky mezi vás, jen že nevím, budou-li uveřejněny a nepůjdou-li do koše. Venku přišel a tak jsem si vzpomněla na napsání dopisu do naší milé Hlídky, vždyť, když přinesou "Pokrok", jdu nejprve a přímo do "Hlídky". Naše Teta Vítamvátová onedny psala, jak šikovně si přišla rukávy. Já zase jsem si šla zástěrnu. Šiju však vždy jen večer, neb ve dne mám moc práce. Šila jsem pilně, ale každou půli na jinou stranu a i límec jsem přišila na vřeh. A když jsem si zástěru — bylo právě půlnoce — prubovala, vidím, že ji mám na rubu. Obrátí ji tedy na druhou stranu a nastojte, zase byla na rubu. Pro pána Boba, co jsem to jen udělala? A druhý den jsem zase pěkně párala. Milé čtenářky, my Evičky máme ustavivně mysl svou starostmi přefřízenou. Jak víte, ti Adámkové nás nazvali misné Evičky. Než oni Adámkové mají také rádi něco misné na zub. Já už sice žádného nemám, ale vím, že oni nejsou tak sobešti a že i někdy někdy nějakou tou lahůdkou překvapí. Jednou jsem byla hodně nemocna a můj muž měl už veliký strach, že snad trpím hrozným hladem. Nemohou již dále snésti jeho stálého dotazování se, přísvedčila jsem konečně, že bych jedla. Odešel, ale za malou chvíli se přihnul s misou polévky, postavil tu do židli u postele a pobízel mne: "Tak jez, maminko, je dobrá!" Já jsem ovšem hladu neměla a proto jsem jen tak chvílami polévku zamí-chala. A tu muž povídá: "Což pak ti nechutná? Vždyť jest silná, dal jsem do ní šest vajec, ale vš, voda se ještě nevařila, a proto je trochu chuchvalovitá." Ano, polévka byla tak silná a hustá, že by ji byl neprošlápl. Niemné ti Adámkové nám přece udělají vřelky to nejlepší, třeba že se na nás někdy zakaboní a na nás zahučí, to snad jen proto, aby se že-noucky před nimi trochu tráslý. Ostatně, vždyť ty ženy také jim vše neodpustí! — Teta Vítamvátová, kdybyste někdy přijela do Havelock, tož mě jistě také navštívte a dobře se pobavíme. — Počasí máme pěkné a já už mám zahrádku hezky udlanou. To je vždy moje nejmilejší zábava a po-těšení. Než už musím přestat, a bych ponechala též místa jiným a bych redaktora moc neunavila. Musím si také ponechat něco na podruhé. Přijmte ode mne srdečné pozdravy et. redakce, vzácná pí. pořadatelko a čtení čtenářů a čtenářky "Pokroku". Na konce projevují slé. Marii Hotovcové z Kramer, Nebr., upřímnou sou-strast!

B. Novotná, Ceresco, Nebr. — Již nám slunéčko krásně břeje a tak nám hospodynkám po dlouhé kruté zimě ubude práce, že nemu-síme stále udržovati oheň, čímž nabudeme času k přípravám na léto, jako k nakupování látky na vřední dny — jež tvoří většinu našeho života — a proto při naku-pování šatů máme míti větší zřete-l na jakost, trvanlivost a vhod-nost jejich než na nesmyslné fin-těni. Máme být dbalými, aby barva látky byla trvanlivá, ne moc barevná ani bílá — já většinou dávám přednost látku šedivě a černými proužky neb hladce mo-dré neb růžové — to je vždy čistě a nepouští to v prádle a nekazí nám to vodu jako červené aneb modré "german" kaliko, látky šedivě aneb perkatové, vždy do-bře se perou a jsou trvanlivé. Při-práde si vypomáhám takto: Dám do vany "buket" vody a do toho libru mýdla, když se toto dobře rozvaří, přeleju vodu asi tak na

tři palce od vřehu a přidám za- čtyři kávové lžičky "laje" — když je voda tvrdá, musí se dát "laj" hned s mýdlem a více ho, by se z mýdla nezral tvaroh — vše se zamíchá, načez dám do vody té prádlo s postelí, lepší ručníky a všechny bílé zástěry a nechám vařit a často zamíchám. Když to přijde do bodu varu, vydám to z vody do pračích stroje a naleju na to čisté mydlínky z druhého kotle a je třeba jen málo — asi jednu minutu — strojem pohybovat, pak prádlo promíchat asi v 6 "buketech" vody a všeť je. Jest velmi pěkné. Do té vany pak přidám půl libry mýdla, doplním studenou vodou a namoče-ní vřední spodní prádlo tam po-norím a nechám vařit a často mí- chám. A než je jdu vyndávat, jest již čisté. Pak je ve stroji pře-peru v trochu teplé, nikoliv v horké vodě, na to něco v mydlín- kách rukama; konečně dojde na prádlo barevné, jež properu tro- chu strojem a pak trochu rukama a prádlo se vyrovná onomu, které bylo práno celý den. Prádlu svá- tění peru zvláště týmž způsobem, jen že ne ve stroji, ať bílé neb barevné. Se zbylými my- dlínkami umyju pak podlahu. Též i krajkové záslony se takto dobře vyperou. Slože je na kolíkero, ale moc jimi nemíchejme, nýbrž jen tlukátkem mačkáme, opatrně s nich sečeme vodu a nalejme studenou, na žlmačce vyzdíme-me, načez zase na ně nalejme vo- du a jen mačkáme, ne je ale ta- hat, do té poslední vody dejme škrob, na žlmačce pak záslony vyzdíme-jme, stále tak složené, jak šly do vřevárky a zase tak je po- věsme a sdelejíme ještě nedosché- a aňž by musely být na rámu, možno je žehlit po rubu. Jsou ja- koliv nově. Prádlu takovým způsobem prané vezme moc mýdla a topení, ale ušetří ženu i to největ- ší prádlo a celá rodina může být stále dosti čista i v šatech svět- lých, které se lépe perou než tma- vě, jen když jest dost vody a pa-liva. Zkuste to, ženy, které máte z prádla strach následkem nedo- statečné síly. Též vám chci ještě povědět, jak odstraníte z bílého prádla rezavé skvrny. Potřete je za sucha rozkrojeným citronem a nechte na slunci a opakujte to, až úplně zmizí. Barva z látky pu- stí, když kus takový namočíte před prádlem do terpentýnu a pak vydrhnete. Tak, drahé kan- didátky letošního roku, tomu vše- mu se naučte, abyste mohly mít budoucího svého mužčeka jako fi- gurku neb jako karafiátek. Ale pamatujte, že si v letošním př- stupném roce můžete každá vy-brat — jako říkájí mužové o že- ně — když bude mít všech pět "p". Zajisté, že ženě lépe příslu- ší hledat těch pět "p" než muž, to jest poctivost, pracovitost, pe- ně, pořádek a pěkného jako píces a ne — piják. Ty ostatní pak na kvasnici — ti budou honit žáby do Jerusalema a vzpomínat, jak mohli být šťastni, kdyby byli vlastnili tolik "p". A mně se přece zdá, že jest snadno toho de- čilit, kdo jen chce a dbá a jest zdravá a silná.

Hovorna "Venkova" jest otevřena všem jeho čtenářům a dotazy se zodpovídají zdarma. Tato výhoda má pro vás sama větší cenu než co obnáší předplat- ně \$1.00 na rok.

Dle nejnovější módy
Šaty i různé jiné úbory pro paní i dívky
velevé zhotoví
dovedné švadleny
SESTRY HÁJKOVY.
12 a Center ul. Omaha

S. A. BERÁNEK A SYN,
LÉKÁRNICI

Jsou jednateli pro nejlepší kávové per- colatory, k úsporám vaření nejobst- nější kávy. Cena \$3.50 a výše. 4217
14. a William ul. — Omaha, Nebr.